

Tekst voor de Raadsinformatie bijeenkomst over het onderwerp Hulp bij het Huishouden gesproken namens de WMO-cliëntenraad.

Vanaf de start van Hulp bij het Huishouden onder de verantwoording is van de gemeente hebben vele organisaties en personen kritiek gehad op het beleid en de uitvoering van deze regeling.

Kritiek was er vooral op de wijze waarop de gemeente vorm gaf aan de uitwerking van de beleidsregel.

Vanuit de WMO-cliëntenraad is herhaaldelijk aangedrongen op:

Meer uren bij de mensen in huis.

Deskundig onderzoek naar de vraag

Meer ruimte voor maatwerk

Hulp bij het huishouden is meer dan alleen schoonmaken.

Het was heel duidelijk dat het traject van het opstellen van het beleid tot en met de uitwerking constant onder hoge druk uitgevoerd werd. Er was geen ruimte en geen bereidheid vanuit de gemeente om goed overleg te voeren en om goed te luisteren naar alle geluiden vanuit de stad.

Het hele traject stond ook onder grote financiële druk. Onduidelijk was welke budgets beschikbaar waren maar vooral was onduidelijk wat de uitgave zouden zijn. Het gehele traject straalde een constant gevoel uit van bezuinigen. De financiële kaders werden uiteindelijk belangrijker dan het streven om te voldoen aan de vraag.

Het is heel lastig een dergelijk beleid te doorbreken. Daar zijn vaak veel prikkels voor nodig. Dan moet er ruimte genomen worden om het traject objectief te bekijken. Dan moet er ruimte en tijd genomen worden voor herbezinning en overleg.

De moties vanuit de raad tijdens de behandeling van de voorjaarsnota, de gerechtelijke uitspraken o.a. over de uren norm, en het onderzoek van de rekenkamer heeft ertoe geleid dat het besef doorgedrongen is dat het beleid grondig heroverwogen moest worden.

Het optrekken van de uren norm van 1 ½ uur naar 2 uur wat iets waar de WMO cliëntenraad al vanaf begin op had aangedrongen. Het is mooi dat het onderzoek aangetoond heeft dat de WMO cliëntenraad al die tijd gelijk gehad heeft. Maar er is uiteraard nog meer waar de WMO cliëntenraad aandacht voor gevraagd heeft.

Door alle roepen om veranderingen heeft de gemeente eindelijk tijd gevonden voor herbezinning maar ook tijd voor overleg. De afgelopen maanden heeft de WMO cliëntenraad uitgebreid mogen meedenken en kunnen meepraten bij de ontwikkeling het herziend beleid. Eindelijk was er ruimte voor overleg.

Er ligt een mooi rapport over de uren norm en we hebben een lijvig rapport van de rekenkamer. Er liggen nieuwe beleidsregels. Allemaal heel mooi en zinvol. Maar waar het echt om gaat is de manier hoe de gemeente hier in de praktijk vorm aan gaat geven.

Het schrijven van de wethouder aan de raad van 6 september als begeleiding bij de nieuwe beleidsregels straalt in ieder geval een heel ander gevoel uit dan we gewend zijn. Hier is duidelijk

sprake van een herijking van het beleid. Het heeft geen zin om nu terug te kijken of te vermelden dat we hier al zo lang om vragen. Het is nu zaak om op basis van dit nieuwe beleid aan de slag te gaan.

In het schrijven worden een vijftal samenhangende aanpassingen aangekondigd.

Het uren norm wordt opgetrokken naar 105 uur, een onderbouwd aantal waar iedereen aanspraak op kan maken en waarop na onderzoek extra uren op kunnen komen. Maar over de uren norm hoeven we geen discussie meer te voeren.

We gaan de huisbezoeken eindelijk echt als standaard inzetten. Bij deze huisbezoeken kijken we verder dan alleen naar het schoonhouden van het huis. Eindelijk gaan we uit van een onderzoek naar de ondersteuningsbehoefte. Hierbij zoekt het WMO loket aansluiting bij de buurtteams. We verleggen het proces daar waar het hoort, dicht bij de mensen, in hun eigen wijk en buurt.

In dit kader ontbreekt nog een wel belangrijk onderdeel. Het gesprek wordt er voor de aanvrager niet makkelijker op. Waar het in het verleden al lastig was voor de aanvrager om te bepalen hoeveel hulp met dacht nodig te hebben wordt het in de toekomst nog veel lastiger. Dan wordt de vraag gesteld hoeveel ondersteuning men nodig denkt te hebben. Waar we al WMO-cliëntenraad dan ook al eerder om gevraagd hebben is een structurele standaard ondersteuning van de aanvrager bij deze gesprekken. Veel aanvragers hebben behoefte aan onafhankelijke ne deskundige ondersteuning. Deze zou standaard aangeboden moeten worden. Er wordt verwezen naar een project van huishoudcoaches. Op dit moment is de inhoud en context van dit onderzoek onbekend.

Er zal gewerkt gaan worden aan een verbeterslag op het gebied van de dienstverlening. Heldere procedures, goede communicatie, de juiste informatie voorziening, goede nazorg. Allemaal mooie termen waar iedereen zich achter kan scharen. Maar hiervoor is wel een gedegen verbeterplan voor nodig. De intentie hiervoor spreekt wel uit het schrijven maar het moet er nog wel komen. De WMO cliëntenraad wil zeker bij de ontwikkeling van dit verbeterplan nauw betrokken worden. We willen op alle onderdelen en in alle fases meedenken zodat we niet achteraf weer tijd moeten investeren in beoordelen en bijschaven van concept plannen.

Het gaat om maatwerk, met de mogelijkheid van aanvullende uren zodat klanten de ondersteuning krijgen die nodig is. Voor deze aanvullende uren wordt teruggerepen naar de richtlijn op basis van het CIZ Protocol uit 2006.

We kunnen wel concluderen dat er goede stappen gezet zijn. De stukken geven aan dat de wil om tot een goed beleid te komen zeker aanwezig is. We zullen de uitwerking met vertrouwen op de voet volgen. Waar we de komende periode goed over zullen moeten nadenken is de implementatie van deze veranderingen. Hiervoor is een gedegen implementatie plan noodzakelijk. Dit moet niet onderschat worden.

De afgelopen periode hebben we als WMO cliëntenraad goed en intensief contact gehad. We hopen dat we dit de komende periode kunnen voortzetten. We zijn beschikbaar om mee te denken, mee te kijken en de ontwikkelingen op de voet te volgen. Uiteindelijk hebben we toch allemaal hetzelfde doel. Die ondersteuning op maat te leveren waar ieder het beste mee gebaat is.